

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an . . . . . 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

STATUIEA DOAMNEI SMARA

De oare-ce madam Smara și dă atita osteneală cu statuiele altora — statuia lui Gr. Alexandrescu la Tirgoviște și centenarul lui Heliade Rădulescu — ne-am gândit că merită și d-șă o statuie, măcar de ipsos ori de puzzolană, dacă nu de marmoră.

Drept care deschidem o listă de subscripție și propunem publicului următorul proiect de monument :

Madam Smara pe tandem cu Badea Cârțan, așezați între statuiele lui Heliade și Mihaiu Viteazul, cari prezintă omagiile lor șarmantei colege de nemurire.

Adică, dacă avem statui pedestre și equestre, de ce n'am avea și o statuie — ca să zicem așa — biciclistă.

Subscripțiile publice, de la cinci parale în sus, se primesc cu plăcere la redacția ziarului «Zeflemeaua».

GHIȚA ADAMESCU

AVOCATUL LUI DUMNEZEŪ

D. deputat Titu Frumușeanu a formulat în ședința de Marți a Camerei textul interpelării, despre care am vorbit, în chestiunea excluderii elevului Titi Bălănescu din toate școlile din țară.

După cum mă așteptam, simpaticul reprezentant al Gorjului a atins cu inteligență toate punctele menite a scoate în relief scandalul și pericolul ce decurge din această pedeapsă pătimașă și exorbitantă prin care un biet copil e literalmente desființat.

Ca să dau o dovadă de nerozia motivelor invocate de mărunțeii in-chizitori cari au eliminat pe numitul elev, e destul să spun că terribila acuzație cum că Titi Bălănescu ar fi atacat rrelegia strrrrămoșească constă în faptul că — prin ziarul *Moș Teacă* — el a aruncat cîți-va stropi de cerneală în barba unui popă oare-care.

Dar de cînd religia creștină, cea mai frumoasă concepțiune a cuge-tării umane, cea mai splendidă înălțare către ideal a sufletelor, de cînd această sfîntă religie, pe care șarlata-nii ipocriți au redus-o la o meschină vorbă declamatoare, trebuie să slujească drept scut ticăloșiei îmbrăcate în antieriu și cu potcap ?

Dacă scriu eu că e un escroc cutare înalt prelat despre ale cărui cuvioase chiuluri s'a dus vestea ca de popă tuns, — am insultat oare religia ?

Dacă scriu că un alt ministru al lui Dumnezeu se adapă prea fără cumpătare cu sîngele lui Christos, în cît s'ar desgusta icoanele dacă lemnul zugrăvit ar putea simți duhneala de basamac ce se exală cînd prea sfîntul citește sacrele scripturi, — am insultat oare religia ?

Dacă scriu că un celebru proto-pop — azi în pușcărie — e un hoț ordinar, — am insultat oare religia ?

Lăsați în pace religia, domnilor farisei; e o îndrăzneală profanare s'o identificați cu ori-ce păcătos de om.

Dumnezeu e colo sus și e în sufletele drept credincioșilor, nu sub hainele adesea mînjite de noroiu său

de drojdie ale celor cari fac meseria de sacerdoți.

Ofensează pe Dumnezeu cel care ia numele în deșert pururea fără să-î urmeze în viață mîntuitoarele învățături, nu o biată glumă trîntită într-o gazetă spre a desbăra p'un popă de vr'un cusur lumesc.

Astîmpără-te d-le Ghița Adamescu; Dumnezeu n'are nevoie să te nscrii parte civilă pentru el în procesul ce-ți închipui că poate să aibă cu un școlar căzut într-o bagatelă de greșeală.

Iartă el bunul Dumnezeu prezența d-tale ca secretar general la ministerul de instrucție, dar-mi-te un păcat atît de mititel !

George Ranetti

STROFE ȘI APOSTROFE

Descreșterea populației

D. Bibicescu se ocupă cu chestia descreșterii populației și cu mijloacele de îndreptare. (Ziarele)

S'a constatat la primărie,
Cu jală și melancolie,
Că populația descrește,
Că țara ni se prăpădește.

De ce ? De ce ? se ntreab'acuma
Cînd văd că rău se ngroasă gluma.
De ce ? sunt cauze profunde
Pe cari nu le voi ascunde.

Azi junii noștri se însoară
Cu babe ce te înfloară,
Hodorogite șandramale,
Dar căptușite cu parale.

Iar fetele nevinovate,
Din pension d'abia scăpate,
Se vînd angrò cu barabancii
Ori-cărui ghiuj ce scoate francii.

Cu-așa de triste combinații
S'a dus prăsil'acestei nații !
Invente stilpii primăriei
Mașini de fabricat copiii !

Eu sfătuesc pe primărie
Să infînteze-o herghelie ;
S'acorde gratis casă, masă,
Bărbaților de bună rasă.

Să le acorde tot tabietu...
Voi cari-ați creiat Nucetu
Pentru a cailor prăsilă,
De oameni nu vă este milă ?

Deci domnu Bibicescu, care
Făcut-a trista constatare,
Să facă în acest sens o lege
Și un memoriu lung la Rege !

Cyrano.

INTRUNIREA CROITORILOR DIN BUCUREȘTI

Ziarele au anunțat că croitorii din Capitală au ținut o întrunire în sala Amiciția. Alte amănunte nu au dat. Tot «Zeflemeaua», sireaca, va publica o dare de seamă complectă.

Intrunirea s'a deschis sub președinția d-lui Lampas, care în cite-va cuvinte bine simțite a arătat că branșa croitorească merge rău și că trebuie ca toți membrii ei să ia măsuri pentru a și croi o nouă soartă mai bună, mai lină în lină ca să zicem așa.

S'a dat cuvîntul după aceea d-lui Santimetru, care a dovedit că posedă stofă de orator, mai ales prin următoarea perorație :

— În momentul de față, domnilor, din nenorocire, foarfeca lui Damocles atîrnă d'asupra capetelor noastre. Cu citații din Spențer și chiar din Haine, v'as putea demonstra că ivenția ratelor seculare ne-a părăsit. Eu știu una și bună : fie-care medalie are reverul ei.

Voci : Nu se mai poartă reverurile, domnule !

D. Santimetru : Vreți să mă întreprupei ca să mi pierd firul. Șiretenia d-voastră este cusută cu ață albă. Dar vorba ceea : și-a găsit sacul petecul și nu voi permite să fiu aruncat de la tribună ca o sdreanță. Am eu ac de jocul întrepruatorilor :

Voci : Nu ne insulta, că ți cîrpin o palmă !

D. Santimetru : Pardon, nu vreau să insult pe nimeni. Vreau numai să vorbesc despre materia ce mi-am propus și din care nu v'am dat pîn'acum de cît cite-va mostre.

O voce : Ne lucrezi cu tighel subțire onorabile !

D. Santimetru : Nu, domnilor, discursul meu este căptușit cu bune intențiuni. Atît mai rău pentru aceia cari nu le înțeleg. Eu nu v'cer de cît să lucrați în mod solid...

Voci : N'ascultăm noi de comanda d-tale.

D. Santimetru : Nu de comandă, ci gata, domnilor, gata să fiți la apelul celor cari luptă ca să ajusteze situația croitorilor și să li se dea reparația ce merită. (O parte din auditor aplaudă, alții fac tumult. Apare un comisar :)

Comisarul : Domnilor, dacă mai faceți scandal, posta-voi...

O voce : Ce postav, ce oi, stimabile ? Postavul nu se face din lină de oi ! (Semne de aprobare).

Comisarul : Posta-voi, zic, jandarmi în sală !

(Publicul aclamă după aceea la tribună pe fostul deputat Mencicof ; dar d. Macferlan nefînd prezent, întrunirea se sfîrșește).

Șandernagor

F A B U L Ă

Petrache Carp, exasperat
De zavistile bandi,
Un nou club a ntemeiat.

Morală

Sic transit gloria Mandy.

Jorj Delamișii.

AMICUL PANAIT MACRI

Săptămîna trecută a apărut în București o revistă «Satira» pe care afișele o anunțau că «va fi scrisă toată în versuri de d. Panait Macri».

După această reclamă, ai crede că d. Panait Macri a scos «Satira» ca să prăpădească «Săptămîna», despre care afișele au spus numai că «va fi scrisă toată de d. Panu». Revista d-lui Macri era toată și pe lângă asta și în versuri!

«O superioritate indiscutabilă asupra d-lui Panu — și-o fi zis în gînd d. Macri — căci Panu nu știe să facă de cît proză — și încă ce proză!»

Dar d. Macri nu și-a zis așa în gînd; el și-a propus să prăpădească nu pe d. Panu, ci pe cei cari fac hamalicul jalnic de publiciști veseli în această țară, printre cari — mai pe la coadă — ne punem și pe noi aștia de la «Zeflemeaua».

Dacă ar fi altul în locul d-lui Panait Macri cu care suntem amici *per tu*, am putea de sigur să-l luăm de sus și să-l apostrofăm:

— De unde și pînă unde satiric dumneata, domnule? De unde și de cînd răsăriși? Hai satiric d'aici! De cînd microbii s'au apucat să fabrice însiși accidul lenic cu care au fost adesea pîrliți?

Dar fiind-că d. Panait Macri ne e prieten, vom fi politicoși dar severi. Și-i zicem:

Domnule Macri, fie-care cu meseria lui. Dumneata ești un reporter fain; smulgi lacrimi la nouă mahalale, cînd descrii, bunăoară, groaznicele suferinți morale și fizice ale unei giște care s'a sinucis din cauza unui amor infelice aruncîndu-se sub roțile tramwayului electric. Exerci-tezi destul de bine o meserie onorabilă care-ți asigură șprițul cel de toate zilele. De ce te amesteci unde nu-ți fierbe oala? Ce-ai zice dum-

neata dacă eminentul bacteriolog Babeș ar deschide o cofetărie, Capșa, distinsul cofetar, s'ar apuca de dentistică americană, Cîrțan ar fi numit inspector al școalelor secundare, iar savantul arheolog Tocilescu s'ar face pantofar? N'ai zice că s'a întors lumea cu josu 'n sus? Iar noi ce să zicem cînd te vedem că vrei să bicuiești cu sfîrcul satirei moravurile noastre păcătoase?

Mi'nchipuii că vocațiunea pentru genul humoristic s'a trezit — fără calambur—în dumneata, cu prilejul reprezentăției mișcătoarei drame *Două prietene*.

Iți vei fi spus:

— Uite bre cu ce poftă rîde publicul! Ori, care e scopul literaturii umoristice? Să provoace rîsul. Prin urmare, menirea mea nu e să scriu tragedii, ci bucăți satirice.

Dar vai, domnule Macri, ești om nenorocos: cînd compui drame îngrozitoare lumea se tăvălește de rîs; cînd încercași să scrii lucruri înveselitoare, iată că ne-ai făcut pe noi să plîngem.

Iți știu slăbiciunea: succesele ce obții în domeniul reportajului nu-ți ajung, visezi altele în cîmpul mai larg al literaturii.

Odinioară fabricai haiduci. Progresele civilizației, drumurile de fier, jandarmeria rurală, exploatarea pădurilor, dezvoltarea bunului simț public, toate acestea au omorît industria haiducilor în plină prosperitate. Te-ai pus deci în căutarea altei întreprinderi literare în care să-ți consumi focul sacru ce simți că pîlpii în sufletul d-tale.

Ca scriitor dramatic ai stîrnit hilaritate, ca scriitor vesel ne-ai indispus.

Crede-mă, bravul meu amic, încearcă alt negoț.

Și, încheind cu acest sfat binevoitor, dă-mi voie să-mi exprim în public admirațiunea ce-mi inspiră curajul și perseverența de cari zilnic dai probe surprinzătoare.

În altă țară, un bărbat cu asemenea curaj ar fi devenit un eroi militar, un Bonaparte, iar nu un scîrțai-scîrțai pe hîrtie ca sârmanul d-tale confrate.

Tarascon.

D. Alexandrescu, leventul casier al Teatrului Național.

C U P L E T E

Prin orașe și prin sate,
Variola și angina;
Mor copiii mii și sute
Ce 'i pricina?

O! direcție sanitară,
Noi plătim destule dări,
Nu ne da drăguț, numai
Circulări!

Apa e amestecată:
Bicu și cu Bragadir,
Trebuie flartă și-apoi pusă
La clondir...

Căci altminteri, vai de lume!
Populație de robi,
Ne amenință puzdere
De microbi!

Precum intră 'n găurică
Și se pierde o șopîrlă,
Milioanele sînt date
Chiar pe giră!

De atâtea analize
Biata apă să n'o pată,
A început să și dea arama
Chiar pe față.

Cum e criză în finanțe,
Și comerțul cum e mort,
Primăria poate face
Și export.

La Teatru nu e nimeni,
Vai! Pa'u oropsit Români,
Dar în schimb și-aduce Lecca
Piesa *Cîinii!*

Ii urăm, mă rog, să facă
O rețetă cît de bună,
Cîinii lui ca să nu latre
Vai! la lună!

Mai la urmă, dac'o merge,
Bietu Teatru tot la vale,
Patan o s'aducă și-alte
Animale

Din muzeul zoologic
Unde dînsul de mult este
Și director și profesor,
Și-o brodește!

Camerele sînt deschise
Și funcționează urna,
Ele vor reduce lefuri...
Nu diurna!

Teleor.

TRIUMFUL d-lui EPURESCU

— Note prostenografice —

*Zarvă, strigăte și ropot,
Lavră-i azi Mitropolia,
Și răsun'un glas de clopot
„Vreaū vice-președenția!”*

*Domnu Sturza se închină
Presimțind o catastrofă,
Don Bazil, cu gravă mină,
Ii prepar'o apostrofă.*

*In zadar primul ministru
Il imploră și'l conjură;
Don Bazil, hain, sinistru,
Incruntat în gînd l'injură.*

*L'au ales pe Porumbu! —
Dar, mai tare de cît tunu,
A avut și Bivolaru
Voturi patruzeci și unu.*

*Dîndu'și seama cît de tare
Disidența'n chingî il strînge,
Intr'un colț—de supărare —
Dim. A. Sturza scuipă sînge!*

Șandernagor.

FEMEIA AVOCAT

Presa s'a ocupat zilele acestea de cazul d-rei Elena Popovici, licențiată în drept, care a făcut cerere să fie înscrisă în baroul de Ilfov.

Vreaū să spuie și eū două cuvinte.

Am plăcerea să cunosc puțin de la Universitate, unde audiam de pe aceeași bancă cursurile de filozofie, pe d-ra Popovici, — Licuța, cum îi ziceau amicele. Este inteligentă, muncitoare și simpatcă, așa că nu pot de cît să-i urez ca să se admită cererea d-sale.

Totuși, fac rezervele mele în ceea ce privește tendința de masculinizare a femeilor moderne.

Femiștii à outrance susțin că femeia are drept să ocupe ori-ce funcțiune și ori-ce demnitate, ca și bărbatul, dacă are însușirile intelectuale trebuincioase.

Cu riscul de-a trece drept un reacționar, un strigoiū din vremurile de barbarie antică, eū cred că ar fi nostim de tot să avem bunăoară ca mitropolit primat sau comandant al gardiștilor pe d-na Smara ori pe altă reprezentantă a secului frumos.

Femeile sunt în alcătuirea socială de astă-zî tiranii bărbatilor pe cari-i țin sub puterea teribilă a micuțului lor papuc. Și ce cer ele? Straniū capriciū: cer să fie egale cu bărbatul! Cu alte cuvinte, spre exemplu, așa cum sunt lucrurile actualmente, o damă cînd intră într'un tramvaiū, ori cît de tixit ar fi, o duzină de bărbai se ridică și își dispută favoarea de-a sta n picioare și-a suferi înghesuiala și oboseala numai pentru ca să asigure un loc comod doamnei sau domnișoarei. Ei bine, cucoanele aū gus-

tul fistichiū d'a cere să sufere acelaș maltratament ca și bărbaii, să nu le mai cedeze nimeni locul și pasul, să renunțe la avantajioasa protie ce le acordă în momentul de față galanteria bărbătească.

Și fiind-că era vorba de funcțiuni, cine are mai mare trecere astă-zî de cît femeile la mpărțeaia slujbelor? Ceea ce nu reușește să obțină cele mai bune certificate și meritele cele mai netăgăduite, jobindește foarte ușor solicitarea unei voci gingașe, — petiție irezistibilă peste care se mai aplică în chip de timbru și dulcea privire a unor ochi frumoși.

Iar femeile voesc acum să piardă privilegiul lor de-a numi în funcțiuni și în schimb cer regretabila prerogativă d'a putea și ele să tocească zadarnic scările ministerelor spre a cerși slujbele mizerabil plătite? Ciudat desiderat!

În ceea-ce privește, în special, femeea-avocat, chestiunea mi se pare și mai controversată.

O să se ducă dracului ori-ce dreptate pe lumea asta!

Inchipuiți-vē la bară, pledind cauza unui mizerabil asasin și tilhar, pe o nostimă damicelă. Care jurat și care magistrat va fi în stare să se mpotrivească unei ochiade incendiare sau unei drăgălașe bezele ce le-ar adresa în loc de perorație gentila avocatică? Argumente irefutabile!

Inchipuiți-vē alt caz:

Soacra mea, de profesie avocat, pledînd înaintea mea, judecător.

Ei bine, vē declar că aș băga la ocnă pe viață chiar pe un copil din fașă dacă ar avea circumstanța agravantă să fie apărat de onorabila mea soacră!

Unde mai puneți apoi faptul că o sumedenie de procese s'ar amina cînd doamna sau domnișoara avocat își vor aduce aminte că trebuie să fie și măme pe lumea asta?

E o aspră dar neînălăturabilă lege fiziologică. Ce naiba, doar nu ne-o pretinde propaganda feministă, nouă bărbatilor, să naștem și să alăptăm noi copiii în locul lor! Cu părere de rău, ne-ar fi imposibil.

Fără să mai mē ntînd la vorbă multă, părerea mea reacționară este prin urmare:

Fie-care cu treaba lui: femeile cu a lor, noi cu a noastră.

Le asigur că le prinde mai bine o rochie elegantă confecționată de M-me Pantazi de cît robă severă și simplă de la Palatul Justiției.

Șandernagor

S'a pus sub presă și va apare în curînd, probabil la 2 Decembrie, un volum de peste 200 de pagini, cu o copertă admirabil ilustrată de pictorul N. Mantu și cu o prefață de neuitatul Anton Bacalbașa:

AHTURĪ ȘI OFURĪ

poezii glumețe de George Ranetti.

Prețul unui volum, tipărit pe hîrtie satinată, va fi 1 leū și 50 bani.

D. Cazaban, publicist, din cînd în cînd colaborator al „Zeflemelei” și al regretatei reviste „Cofitul Român”.

LEGENDĂ AFRICANĂ

I

Un negru se amoretase
De-o albă, care rătăcea,
Ca să propage la sălbatic,
Credința sfîntă, biblia.

Sălbaticul care-era rege
Peste un trib, stăpînitor,
Ii declară misionarei —
În limba lui etern amor.

Ii spuse c'o face regină,
Coroana, tronul că i va da
Și ca un dar în ziua nunței,
Ai lui și el, s'or creștina.

Misionara ncrezătoare, —
Gîndindu-se la scopul său —
Primi, — făcînd ast sacrificiū,
În numele lui Dumnezeu.

II

Miss Nelly, devenind regină,
De soțul său se ocupă.
Servindu-i și de profesoară —
Științe, multe l'învătă.

Dar dintre toate suveranul
Bucătăria agreea,
Și grație soției sale,
După o lună, excela.

Gatea cămilă împănată,
Sau șnițel de cerb, delicios;
Pe bucatărul cel mai extra
Din lume, il lăsa pe jos!

III

După un an de căsnicie,
Regină soțu și-înselă
Cu'n alb și nu știu cum se face
Că regele urgent află.

Cum o iubea la nebunie,
Sălbaticul era gelos.
Așa, că se jură pe soare,
Să se răsbune singeros.

IV

Era o noapte ntunecoasă,
O noapte plină de mister;
În buduarul ei regina,
Primea pe alb. Un adulter!

Urmără sărutări nebune
Și declarații de amor,
Cînd de odată ușa sare
În țandări și... îngrozitor.

Sălbaticul în prag apare, —
Ragînd ca și un leū ranit —
Ii leagă, îi tirăște n curte,
Unde e totul pregătit!

V

Peste o oră, aurora
Ivindu-se, supușii muți,
Găsira pe o masă mare...
P'ambii amanți șnițel-făcuți!

Chic.

Care-i marea operă financiară a d-lui Sturza?

Cel mai primitiv instrument, foarfeca: două limbi ascuțite, un punct la mijloc, ...o presiune externă, și d. Sturza a tăiat și iar a tăiat!

(Discursul de la Dacia al d-lui Delavrancea)

HAPURILE MIRACULOASE

— Studiū economic —

Este cită va vreme, de cind am citit, nu știu în ce ziar nemțese, că un profesor doctor german, de alt fel foarte erudit, și-a bătut capul, pînă ce a descoperit modul de a ne hrăni prin... hapuri. Mijlocul, foarte lesnă și foarte ingenios, constă în următorul fapt:

În loc să mai ai desagramente — dacă ești familist d'un par exemplu, — să te scoli de dimineață, să pornești cu slujnica și cu coșnița în piață după tîguit, să te cerți cu toți zarzavagii, măcelarii, băcanii etc. ca să îți lase mai estin articolele culinare, sau — dacă ești june becher ca subsemnatul — să te dai peste cap să-ți procuri regulat cite 10 lei pentru cartelă la birt, — n'ai de cit să înghiți 4 hapuri la prinz și 4 hapuri seara și te-ai săturat. Dimineața poți să ieși un lapte, un șvarț, un capuținer, sau o bere, știți așa d'un pamplezir, dar cînd orologiul sună ziua jumătate, fuga la cutioara cu hapuri și înghițe 4 din ele, seara idem, acelaș procedeu.

Ce poate fi mai lesnă și mai economic?

Hapurile acestora miraculoase, invenția eruditului profesor german, de mărimea unor boabe de mazăre, conțin în ele, atîtea materii nutritive, azot, carbon, fosfor și alte metale, așa în cit cu 4 hapuri te saturezi, par'că ai fi consumat bunioară, o supă de perișoare, sau de potroace, o porție de limbă cu măsline, costîte de purcel pe varză și ceva fructe ca desert.

Minunea secolului, sau mai bine zis, minunea minunilor, după mine, ar fi această faimoasă descoperire.

Ginditi-vă bine și judecați. Iați un exemplu din cele mai frecvente. Ești june student,

funcționar și abonat la birt ca subsemnatul, trebe să te scoli la 8 dimineața, să bei cafeaua în pripă, să-ți alegi frezura, să te îmbraci și sbughio la cursurile facultăței, (vorbă să fie); se face ora 11 a. m. fuga la biuroū, iscălești conda de presentă și radeo la birt, ca la 12 fără ceva să te afli la serviciū. Cită emoție, cită paipitație, cit singe rău; mincare e aia, or foc?

Eū vorbese de cei carți intră la serviciū la 11 jum. — 12 ca cei de la Creditul Urban, sau Rural sau ejusdem farinae.

Ciorba intră în silă, chioftelele le înghiți nemestecate, vinul îl bei pe neresufate, în fine păcat de cartelă, păcat de stomac.

Cu hapurile acestea, pe lingă că ciștigăm timpul pe care îl perdem în birt, apoi ne restabilim finanțele deja sdruncinate, de oare ce un hap costă 5 centime.

Atunci am putea zice cu toți ca poetul:

*Adio muschiuleț cu singe,
Patricieni, icre de crap,
În locul vostru înghiți acuma,
La prinz și seara cite un hap.*

*La birturi nu mai dau cu anii
Și nu mai cumpăr d'azi cariele,
În buzunar imi sună banii
Și am destul pentru mam'zele...*

Nu știu dacă toată populația ar fi mulțumită de această minune a minunilor, dar breasla actorilor, gazetarilor, artiștilor de orice soi și a micilor funcționari, știu că ar fi în culmea fericirilor.

Asta ar veni cam așa pe hirtie: 4 hapuri la prinz fac 20 bani, 4 hapuri seara alți 20 bani, total 40 bani, într'o lună înmulțind cu 30 ne dă rotunda sumă de 12 lei. Oh! dar e sublim, e trēs chie, e admirabil. Dacă e așa aiurusum, mă însor fără frică, căci la adică

ce-o să fie?... cu 12 lei hapuri, jumătatea mea 12 lei, total 24 lei și hrăniți după ultimul jurnal

Acum să o luăm pe altă coardă. Dacă invenția neamțului pentru unii e mumă, pentru alții e ciomă. Ce or să se facă birtași, zarzavagii, măcelarii? n'ar avea nici un dever și ar da cu toții faliment în corpore, în schimb farmaciile și drogueriele s'ar înmulți ca ciupercile, ca iepurii, ca revistele apărute toamna aceasta. Neconsumîndu-se de cit hapuri și iar hapuri, atunci birturile s'ar închide, măcelarii n'ar mai tăia vite și vitele s'ar înmulți fenomenal, — pe unde ai da, pe unde te-ai întoarce, vite și iar vite, boi și iar boi. Apoi bine ar fi?

Economistii noștri ca d-l N. Basilescu, P. S. Aurelian, D. Laurian, Turceanu și Pavlovici au cuvîntul. O perturbație generală, un cataclism s'ar deslănțui asupra lumii și dacă azi căsătoriile scad din cauza crizei, dacă în Rusia, Anglia, America și alte părți, populația se pierde, decimata de foame, atunci totul ar intra într'o nouă fasă, totul s'ar transforma.

Azi pe un km., pătrat vine să presupunem 30—40 sau 50 locuitori, peste 100 de ani ar veni 300—400—500 sau chiar o mie.

Populația ar fi un furnicar și căsătoriile s'ar spori prodigios.

Banul, acest tiran care nenorocește o mulțime de fete, condamnîndu-le să rămie, *oribile dictu*, fete bătrîne, ar deveni sclav și neputincios, fetele s'ar mărita toate și cu alesul inimii lor, traiul fiind ușor și viața ca *edenul*. Dar cite și mai cite:

Moda ar înflori și toate ar lua avînt vertiginos. Atunci socotese că și d. Sihleanu, inteligentul director al Teatrului Național, ar fi mai vesel vîzînd Teatrul literalmente plin; toți ar fredona:

*În loc să dau banii la birt
Înghiți la hapuri, la prinz patru,
La cină idem, și așa
Mă duc și regulat la Teatru*

Voind să termin acest articol, imi mai pun o întrebare. Ce or să se facă — pardon — Societățile barometrice, și toți curățitorii de latrine cu pompe sistematice sau rudimentare? Ce? S'ar desființa cu diuinul și tot spre binele obșteșe, ca să nu fim nevoiți să ne astupăm nasurile cu batista, cînd ne reîntorcem noaptea tirzii de la concert, teatru sau alt loc de petrecere, dînd peste acești meseriași parfumați în exercițiul funcției.

Oh! cită transformare, cită transformare ar fi în univers. Oh! Hapuri miraculoase veniți mai curînd în comerț, ca să pot roști și și eū ca bătrînnul Simeon din Biblie, vîzînd pe Mesia:

*Și acum Doamne, sloboade pe robul tîu
Căci ochii mei, vîzură mintuirea ta.*

Costache Modestu

P. S. Atragem atențiunea Onor. P. T. Public și a numeroasei noastre clientele că d. Costache Modestu nu se iscătește de cit sub acest nume — și ori-ce Costache Suci, învîrtit, idealist sau pesimist nu e d-sa.

Observați bine marca, ferțiți-vă de contrafaceri.

Redacția

D-nii librari și debitanți de ziare din provincie sunt rugați să ne anunțe la vreme în caz cănd numărul foilor trimise nu este suficient.

L'O FI RAZÎND ÎN DATOR !

Ionică Tăbăcelu,
Tigănuș fudul de fel,
Sărăcut, într'o cămașă,
Și de minte ușurel,
Îi plăcea, — avea păcate —
Ca să fie ras, — frumos.
Intr'o zi n'avea parale,
Și'și zicea :

— «Nenorocos
«Sunt pe lume văi de mine,
«De, să nu mori de necaz ?
«Mult mi-e foame, doamne sfinte,
«Și să n'am nici să mă raz !
«Auleo ? la neica Niță,
«Dinsu rade și'n dator
«O să mă reped la dinsul
«Să'i zic : rade-mă că mor !! »

Neica Niță sta la masă,
Fiind post, la Bobotează,
Minca niște fasolică
Și e' un miez, acru de varză.
— Bine te-am găsit nea Niță !
— Bun venit ; nu fi fudul,
la poftim, ia șezi la masă !
— Nu zău, nu, că sunt sătul.
— Hai noroc și toate bune ;
Ai ceva cu mine, spune.
— Neică Niță 'mi-e rușine
«Aș vrea să'ți vorbesc ceva
«Și ca dracu, zău nu-mi vine
«Nu 'ndrănesc la dumneata !
— Dar, de ce, spune Ioane,
«Să vedem și eu, ce-ai vrea.
— Aș vrea, să mă rad măi vere
«Și n'am frintă de para
«Mîine-i sfîntul Ionică
«Ziua mea, și e ș'a tetei,
«Și cumătrul Neguliță
«Are ș'el botezul fetei.
«Dacă vrei, mă neică Niță,
«Să mă razî tu în dator ;
«Jur pe tetea, și pe maica
Să 'ți plătesc — dacă nu mor.
— De ce nu, mă Ionică
«Ce ceorele 'mi ești vecin
«Ne 'nlesnim, unul pe altul,
«Nu sunt eu așa hain.
«Șezi Ioane, că te-oi rade
«Dor n'ai fi așa grăbit».
Bărbierul se gîndește,
Să tot uită 'n sus și 'n jos.
la un briciu, ca fereștrău
Dindu-l pe curea virtos,
Zice :
— Haide vino 'n coace
«Pune capul pe genuchi
«Și inchide ochii bine
«Că am briciu cu două muchii».
— Zău, Nea Niță, eu am frică
«Cînd e briciul așa taios.
— Tacî, din gură, mă Ioane
«Tu flăcău să fi fricos ! ?
la o strachină cu apă
Și udindu-l pe obraz,
Peste ochi îi dă săpunul
Să nu vază cum e ras.
Briciul știrb ca o custură
Păru-î lua din rădăcini,
De durere, de usturime,

Scinteiau din ochi lumini.
Bărbierul, fără milă,
Ca să 'și bătă joc de el
Îl întrebă :

— Ionică,
— Te ustură mă ?
— Nițel.

La vecinul cel din față
Se aude cherlăind
Un dulău de curte mare,
Și tot satul alergînd,
Ce era ? Trecuse lupul.
Bietul ciine 'nfuriat
Da de știre tuturor
Că intrase lăpu 'n sat.

— Ce o fi asta mă Ioane
«S'a strîns lumea ca la sbor
«La un ciine care lată !!
— L'o fi răzînd în dator ! !
Îi răspuse Ionică
Resuflînd un lung oftat, —
«Dar să știî mă neică Niță
«Că de ras m'am săturat !! »

I. Jianu
Artist dramatic

CAVALERIA CONSERVATOARE

D. Popescu-Muscel (cum ai zice Ionescu-Europa) publică în ziarul *Conservatorul* o scrisoare din care reproducem partea finală fiind-că are haz :

«Aperitivul a cam usturat pe adversarii noștri ; să fie însă puțin mai răbdători și vor vedea că, în loc de nume, vom răspunde la cererea lor cu un alt regiment de 30 de cavaleriști, care cu inimii aprinse vor veni să apere drapelul conservator și să'și expună voluntar piepturile lor la loviturile răutăcioase ale inamicului.»

Pentru lămurirea cititorilor, trebuie să spunem următoarele :

Săptămîna trecută s'au înscris la Clubul Conservator nuanța Cantacuzino trei-zeci de profesori. *Conservatorul* a făcut caz mare ; *Epoca* din potrivă a persiflat importanța achiziției acestor trei-zeci de patrizani cărora nici măcar numele și sicritatea nu li s'au dat în vileag.

D'aici devine supărarea lui don Popescu-Muscel, și ne pare bine că s'a supărat fiind-că alt-fel n'am fi aflat că cei trei-zeci de patrizani noi, nu erau nici infanteriști, nici artileriști, nici «pesmeți» ci : cavaleriști.

Bre ! bre ! A fost desigur un spectacol nemaivăzut cînd cei trei-zeci de dascăli, călări pe ducipalii lor, au urcat scările cari duc la etajul al doilea al imobilului de d'asupra băcăniei Delateișani.

Aș vrea să știu numai : cavaleristul Popescu-Muscel oare tot călare s'a urcat la tribuna Clubului ?

Nu ne îndoim că — precum zice don Popescu-Muscel — cei trei-zeci de conservatori călări (sunt unii și cu *schimbul*) sunt ferm decîși să apere drapelul conservator.

Teamă mi-e însă că, — apărînd drapelul, așa cum îl apăra don Popescu-Muscel, — nu'și apăra de loc obrazul.

Un infanterist.

ASOCIAȚIA, UNIUNEA,
ȘI
STUDENTELE LA ATENA

Studentii din București, divizați în două tabere, s'au întrunit deunăzi în sala «Amiciția» spre a hotărî dacă studentele cari-au fost în excursie la Atena merită nota 10 sau 3 la conduită, chestiune care — după părerea noastră — privea numai pe părinții și guvernantele respective ale demoazelor nerespective.

Vorba e că la «Amiciția» n'a fost de loc amiciție, ci vrăjmășie în toată regula.

Pentru a nu ne întînde la vorbă, dăm cuvîntul unui inteligent martor ocular care a cules de la locul sinistrului, pentru «Zeflemeaua», următoarele note și impresiuni :

DIN INTRUNIREA STUDENTEASCĂ

Studentul Gogoasă, zis și Mihai Viteazul, ține un admirabil discurs în contra moțiunii, pomenind de umbra lui Banco, de capul lui Platon, de Lady Macbeth, de Anibal, de Nabucodonosor etc. etc.

(Ziarele)

Tribun mai just echilibrat

Ca tine nu-î, să dai eu tunul :

Cum înviaî tu cite-un mort

Murea... din sală cite unul !

Un supraviețuitor.

ULTIMA ORĂ

Aflăm din sorginte autorizată că față de regretabilul «incident» petrecut în sala Amiciția, studentele universitare, cari au luat parte în excursiunea de la Atena, au votat în unanimitate o moțiune de protestare prin care «dezaprobă în mod public purtarea aceluia dîntre studenți cari au dat loc la comentarii defavorabile fără a-și da seamă că puneau în joc buna stare a geamurilor, sobelor, ușilor și lămpilor nenorocitului antreprenor al sălei».

După cum se vede, această moțiune e o parafrază foarte abilă și meritată a acelei infame moțiuni inermine, cea mai monstruoasă din cite s'au votat de la 1848 incoace.

Pe de altă parte, suntem pozitiv informați că domnul Chiriac, simpaticul antreprenor al sălei căruia i-a fost dat să cadă și el victimă acelei îngrozitoare moțiuni, îndată ce a aflat de moțiunea studentelor, a strîns numai de cît tot personalul berăriei și restaurantului și a votat și el o moțiune și mai teribilă.

Regretăm a nu fi încă în stăpînirea textului.

Pe cît aflăm însă, moțiunea simpaticului domn Chiriac se deosebește de toate celelalte, prin faptul că are un articol adițional cuprinzînd comptul complet al geamurilor sparte, al ușilor, meselor și scaunelor sfărîmate etc. etc. compt care se ridică la modesta sumă de 999 de lei și care va fi trimis *Asociațiunii generale* spre achitare.

Reporter X. Y. Z.

SIGNOR CATOPOLETTI

Publicul care-a azistat la reprezentatia *Bobemei*, frumoasa opera a lui Puccini, a ramas placut surprins vazind si auzind pe Catopol cintind si el, si inca in italienește.

Faptul e ca celebrul nostru Catopol s'a facut talian, vazind ca nu mai merge cu mizeria de la Teatrul National, el 'si-a schimbat numele in Catopoletti, s'a decis sa manince macaroane cu parmezan in locul nationalelor sarmale cu varza si s'a bagat bas italian la opera.

Ni se spune ca signor Catopoletti a facut un mare sacrificiu primind acest modest angajament, de oare-ce un impresario american ii propusese cinci-zeci de mii de dolari pe seara spre a' angaja la marea opera din Chicago ca prima-dona de forta.

Catopoletti, insa, dintr'un laudabil sentiment de patriotism a preferat sa ramina in Bucuresti si, de si cu bani mai puccini, sa cinte in *Bobema*.

Sa-i fim recunoscatori si sa-i zicem: Voi avete fecuto marfo tutti gli italiani. Voi cantate comme un'usignol e meritate vi facere trattazione con uno piccolo paharello da vino spumegante. Salutatione e fraternita apelpisittissime belocante mascalzzone!

Rebemel.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Constanța

— Scrisoare emigrantului Pin D'Ar —

Motto: Ah zilele frumoase,
ce repede mai trec.

Romeo.

Tu 'mi scrii de Stix, de Charon,
pomenesti despre Nirvana
Ca si cum ar fi vr'o vorba
de divort cu *Damigeana*.
Ce prost esti!... In loc de *Frimu*
tu doresti sa'ti cinte popii
Si preferi in locul vietii

linistea din fundul gropii?
— Dincolo-i nimic!... doar humă,
putregai si aghioase
— Ici sunt halbele cu spuma
si femeile frumoase;
Deci nu plinge ci suride,
unui baiat bun ca tine
Lacrimile si bocetul

«ma parol» nu'i sade bine.

A!... dar poate ca durerea-ti
mai acra ca un limonis

A incoltit din ziua 'n care
parasita-i urba *Tomis*?

Spune drept, te doare gindul,
te consuma neagra jale

C'ai plecat lasind in urma
toate tipurile tale?...

Si-ai dori sa stii ce face

Don Cerchez de exemplu?

Nu ma mir sa'i porți de grije,
nu e om de rind, om *semplu*,

Nu-i asa cum il arata
frea lui si cum se vede

Ci despt, aproape-aproape,
mai asa cum el se crede.

Sa'l compar?... cu cine oare?...
poate cu *Berberianu*

Sau cu *Milosef* ce s'a angajat
la santan parol cu anu.

Nu stiți zaū, sunt toti de-o stofa
asa scumpa, asa rara,

— Trel cuvinte, trel căpestre,
și li duci pe toți la țară.

Rizi acum? — Ei, încă-o vorba:
Rudic vrea să te sărute
Lasă-l tu și eū prinsoare
fac că are să strănute.

Hauer.

Poșta mea. — Pindar — București. — Amintește-ți
amicului G. C. promisiunea. Scrie-mi adresa ta.

Roșiorii de Vede

— Ma frațico adu aso
Căți me zuro pe al-meū naso
Că-ți sparg capul.

— Iu? nu dai la tine nemică
Nici cara orî as de pică,
Măcar d'ai videa pi draçu.

— Nu dai aso? Mache, Mache,
Eu nu simto Mihalache!
Greco mo, greco turțesc.

— Iu nu dai, și zic și zo,
Isti un grec, nu Dumnezoo.
— Si tați mă că te cărpesc!

— Ca tîni zo iu nu sunt
Ci sunt mă israelit,
Și să tacî, și să tacî.

— Fiind-că tu esti zidan
Primește ațest borcan
In capu tău, ca să tați si să tați

— Oî! vei! Ruchăl pier,
Pier, eu lțic Haritver,
Nu mai faci! Nu mai faci!

Oh! vei, car eu cal
Mergi la iu, mergi la spital
Joc de cărți? : Nu-mi placi! Nu-mi placi!

— Ține bre, ține 'i afar' ?
Esti Domnu Comisar.
Pentru mine, zēu, nu-mi plați:
Nu mai fați, nu mai fați

Opera.

DON COMANDANT AL PIETII ȘI PRESA

Adevărul anunță că don comandant al
pieții din București a dat un ordin de zi pre-
cum că ofițerii n'au voie să citească ziare fi-
vile pe stradă saū in cafenele?! (Dar soldații
aū voie?)

Cerem lui don comandant al pieții să dea
de urgență un contra-ordin, prin care ziarul
«Zeflemeaua» nu numai să fie exceptat de
la această măsură draconică, dar chiar să fie
impus ca efect de mic echipament ofițerimei.

Altminteri, vom reveni in numărul viitor
și promitem să facem nemuritor pe don co-
mandant al pieții.

Sperăm că acest mic șantaj al nostru nu
va rămâne fără efect.

CADOURILE „ZEFLEMELEI“

Premiile numărului 8

Pe lângă abonați, aū concurat următorii cititori:
București. — D-nii Vasile C. Vrana, Conrad
Straube, doctorul G. P. Vlahide, Mateescu stu-
dent, Nicu Apostolescu, Radu student, Gică R.

student, Paul Goldstein, Zaharia L., Stoienescu,
George Soreescu student in medicină, Mihail Mi-
hăilescu, N. V. Virgolici, d-na Maria N. Pascu,
d-nii Jean Bebișor Haralamb, George C. Frun-
zeanu, Isac I. Bermann, Nicolae Dinicu, George
Ionescu student, I. Petrescu, Mecinet, George
Mihail Moiescu student, Victor Foșan farmacist,
Anton Constantinescu, Leonida D. Vasilescu ca-
sier de bilete la gara de Nord, d-șoara Mitzi
Späthe, d-nii Sol. Schor, Zamfirică, Const. N. Ca-
rapati, C. Ionescu, Iliuța Gănescu, I. Arie-Stur-
sidu, Georgescu, Costache Sucitu, d-ra Irma,
Simion Bengescu, d-ra Virginia Leliva, d-na E.
Meissner.

Dorohoiu. — D. C. A. Baroncea, d-șoara
Nivette, Lupeson farmacist.

Ploesci. — D-nii Constant. P. Foișoreanu
student in drept, Teodor Israelescu, Lazăr Rain-
ștein.

Mărășești. — D-șoara Vochița Gr. Moșescu,
d. Ion Filip, St. Dobrescu.

Tirgoviste. — D. St. Sachelaride.

Pitești. — D-nii Bombonel Pursch, Emil Al.
Furduescu, Ion Dimitrescu casier de mărfuri,
Victor Purcăreanu, student in drept.

Brăila. — D-nii V. A. Pirjolescu, Marcu Lie-
breich, Henry Blumberg, Const. N. V. Puyan.

Giurgiu. — D. Sicolu Cotthora, d. Ion V.
Dumitriu.

Tirgu-Jiu. — D-ra Cecilia P. Bărbulescu, d.
Costache Tepenescu.

Galați. — D-nii Paraschiv S. Panătescu, La-
zăr Kaufmann, Ștefan Mușat.

Turnu-Severin. — D. Ionel I. Tintorescu,
student.

Birlad. — D. Mauriciu I. Witzling, Mitică
farmacist.

Foșani. — D. G. Roman farmacist.

Gara Prahova. — D. Marin Vasilescu.

Călărași. — D. Amedeu Georgescu.

Craiova. — D-ra Elisa Winkler, d. P. Paicu
Clubul societății sugative, Const. Bengescu.

Mizil. — D. Steluș C. Gheorghiu.

Adjud. — D-nii Marcu Kohn, Strul Abra-
movici

Oltenești. — Mari, Solomon și Corina.

Buzău. — D. S. Rădulescu.

Pascani. — D-șoara Rodica Mihăilescu.

CÎȘTIGĂTORII

Aū fost favorizați de noroc:

1) D-ra Mitzi Späthe, str. Isvor 35, un tablou
in ulei.

2) N. N. Virgolici, de la Banca Agricolă din
București, o carte poștală, caricatură originală de
d. N. S. Petrescu.

3) Vasile C. Vrana, calea Dorobanților No. 48,
București, o sticlă oțet din fabrica Staicovici și
un flacon cu muștar

Premiile numărului 9

Acelora cari vor deslega șarada de mai jos și
vor trimete bonul de premii vor concura prin
tragere la sorți la următoarele premii:

1) Una sută cărți de vizită imprimate cu ele-
ganță in excelentele ateliere ale tipografiei «Spe-
ranta».

2) Un volum de «Strofe și Apostrofe».

3) Zece cărți poștale ilustrate artistic.

Iată:

ȘARADA

Fără dînsul Opera Romîna (?)

Nu ar putea o clipă să rămîna,

Ci ar minca pe dată Belavista.

Partea doua 'n fine e solista

Ce 'n operă are mai mult succes.

Cuvintu 'ntreg utilizat e des

Și la operă ca și la dramă.

Ghiciți dacă puteți: cum o chiamă?

BUN

PENTRU CADOURILE „ZEFLEMELEI“ No. 9

MUȘTAR**DIAFAN
ȘI CU
MUȘTOULEȚ**

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: **STAICOVICI**

STR. REGALĂ, 11 bis.

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor în drept, fost magistrat

ADVOCAT

București.

Smârdan, 53.

UN MAGASIN IDEAL

Voiți voi cu puține spese
Să consumați delicatose?
Adresa primilor băcani
E: DRAGOMIR & DELATEIȘANI!

Doriți ca dînd puțini lei noui
Să înnecați ori-ce nevoi
Intr'un bun vin de Drăgășani?
Tot **DRAGOMIR & DELATEIȘANI!**

Din cauză că'n țară-i criză
«Eftin și bun» au ca deviză;
Haideți deci nobili gentelmani
La **DRAGOMIR & DELATEIȘANI!**

In fiecare zi între orele 11 dimineața și 3 d. a., se servește la Berăria Cooperativă (Piața Teatrului) și mîncări calde preparate pe un maestru bucătar în- dîns angajat. Numai cu un leu se poate dejuna excelent. — In această mo- destă sumă intră două feluri de mîncare, un pahar de neîntrecută bere de Oppler, sau o sticlă de vin de Drăgășani, alb sau roșu, după preferința consumatorului.

LOTERIA REGALA UNGARA

TRAGEREA PENTRU CLASA II-A TARE LOC LA

 $\frac{5}{18}$ și $\frac{6}{19}$ DECEMBRIE a. c.

Prețul losurilor de reînoire sunt:

1	LOS INTREG LEI	22. —
1/2	" " "	11. —
1/4	" " "	5.50

Suma destinată a fi trasă la sorti pen- tru cele cinci clase următoare împărțită în 47.000 câștiguri se ridică la

13 MILIÓNE CORÓNE SAU
14 MILIÓNE 800.000 LEI

Losurile se trimit contra plată prin mandat poștal de către:

Casă de Bancă	Casă de Bancă
A. TÖRÖK & Co	M. W. ITTNER
BUDAPESTA	BUDAPESTA
Waitznerring, 4.	Waitznergasse, 9

NICOLAE MARIESCU

DENTIST

53, CALEA VICTORIEI

BUCUREȘTI

Reclama anunciurilor este su- fletul comerțului.

LA STAȚIA FLOREASCA**G. TOMOROVEANU**

MAGASIN CU COLONIALE

și diferite

VINURI EXCELENTE

Prețuri eftine

D. N. DAVIDESCU

Fost Procuror pe lângă Trib. Ilfov

AVOCAT

S'a mutat, — Str. Olari No. 6

BUCURESCI

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERĂRIA**COOPERATIVĂ**— **PIAȚA TEATRULUI** —

Și cu drept cuvînt, căci: excelentele mîncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.